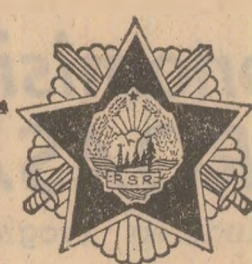

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LI Nr. 12 302

Vineri 12 martie 1982

6 PAGINI — 50 BANI

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

a primit pe ministrul industriilor al Republicii Populare Bangladesh

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, a primit, joi, pe Yusuf Ali, ministrul industriilor al Republicii Populare Bangladesh, care face o vizită în țara noastră.

La primire a participat tovarășul Gheorghe Petrescu, ministrul industriei de mașini-unelte, electrotehnica și electronică.

A fost de față A. W. Shams-ul Alam, ambasadorul R.P. Bangladesh la București.

Ospetele a înmănat tovarășului Nicolae Ceaușescu un mesaj de prietenie și a transmis un cald salut și

cele mai cordiale urări din partea președintelui Republicii Populare Bangladesh, Abdus Sattar. Totodată, el a exprimat președintelui Nicolae Ceaușescu grațitudinea sa pentru înțelegerea acordată, arătând că se simte deosebit de onorat de a fi primit de șeful statului român. În același timp, ospetele a relevat satisfacția de a fi vizitat România și a evidențiat caracterul rodnic al întâlnirilor și convorbirilor avute în timpul șederii în țara noastră, cu care prilej au fost identificate noi căi și modalități de extindere a colaborării bilaterale.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a mulțumit și a rugat să se transmită președintelui Republicii Populare Bangladesh salutul său cald și cele mai bune urări, iar poporului prieten din Bangladesh urări de progres și prosperitate.

În cursul întrevederii, evocându-se relațiile de strînsă prietenie și colaborare dintre România și Bangladesh, care au cunoscut, în ultimii ani, o continuă și fructuoasă dezvoltare, a fost afirmată dorința ca aceste raporturi să fie amplificate și întărite, în spiritul înțelegerii stabilite cu ocazia dialogului la nivel înalt. S-a subliniat că promovarea susținută a conlucrării între cele două țări corespunde intereselor și aspirațiilor de progres ale ambelor popoare, slujeste cauzei păcii și colaborării între națiuni.

A fost reliefată însemnătatea intensificării și diversificării cooperării dintre România și Bangladesh în importante sectoare ale producției materiale, inclusiv în domeniul industriei de mașini-unelte, prin valorificarea eficientă a posibilităților pe care le oferă în acest sens potențialul în creștere al economiilor celor două țări.

Schimbul de păreri în probleme internaționale a scos în evidență necesitatea sporirii eforturilor din partea tuturor popoarelor pentru statornicirea unui climat de destindere, securitate, încredere și colaborare, pentru adoptarea unor măsuri ferme de dezarmare, în primul rând de dezarmare nucleară, pentru soluționarea pe cale politică, prin tratative, a diferendelor dintre state, pentru lichidarea subdezvoltării și instaurarea unei noi ordini economice mondiale, pentru edificarea unei lumi care să asigure pacea, independența și dezvoltarea liberă a fiecărei națiuni.

În acest context a fost relevată necesitatea întăririi solidarității și colaborării dintre țările mici și mijlocii, dintre statele în curs de dezvoltare, pentru depășirea dificultăților cu care ele se confruntă, ca urmare a agravării crizei economice-financiare, în scopul accelerării progresului lor economic și social.

Întrevederea a decurs într-o atmosferă cordială, prietenească.

TIMPUL ESTE FOARTE ÎNAINȚAT. Sarcina cea mai importantă este acum

Intensificarea însămințărilor

- Pînă la 15 martie trebuie să fie încheiate însămințările din prima etapă pe 330 000-340 000 de hectare.
- Pretutindeni — și cu deosebire în județele din sudul și vestul țării — trebuie să se lucreze cu toate forțele și mijloacele, oră de oră, zi și noapte.
- Maximă răspundere pentru calitatea lucrărilor, pentru asigurarea densității optime a plantelor pe unitatea de suprafață.
- Specialiștii, cadrele de conducere din unități, activiștii de partid să exercite un control permanent pentru respectarea normelor tehnice în ce privește pregătirea terenului, semănatul, calitatea seminței și densitatea.
- Măsuri ferme și imediate pentru asigurarea tuturor răsadurilor de legume și chiar a unor cantități de rezervă.
- Arăturile, inclusiv cele din gospodăriile populației, să fie terminate pînă la jumătatea lunii martie.

MECANIZATORI, COOPERATORI, SPECIALIȘTI, OAMENI

AI MUNCII DIN AGRICULTURĂ!

Timpul presează! Folosiți din plin mașinile și utilajele, fiecare oră din zi și din noapte pentru realizarea în ritm intens a însămințărilor!

Executați fiecare lucrare cu cea mai mare răspundere, în condiții ireproșabile de calitate! Asigurați pretutindeni, la fiecare cultură, densitatea optimă a plantelor la hectar!

MUREȘ: Apartamente pentru specialiștii din agricultură

În satele județului Mureș au fost recepționate și date în folosință blocuri însumind 182 apartamente cu cîte două și trei camere, destinate specialiștilor din agricultura județului. Este de remarcat că unele din aceste blocuri sînt prevăzute la parter cu spații pentru magazine

alimentare, unități de alimentație publică și pres-toare de servicii. La realizarea lor, o contribuție de seamă au avut consiliile populare și cooperativele meșteșugărești din Iernut, Sîngeorgiu de Pădure, Sărmașu, Bahnea și altele. (Gheorghe Giurgiu).

În ziarul de azi:

RUBRICILE NOASTRE ● Viața de partid
● Cum sînt soluționate scrisorile oamenilor muncii ? ● Faptul divers ● Note de lectură
● Cronica filmului ● Consemnări ● Carnet cotidian ● Sport ● De pretutindeni

Contează oamenii...

Era o Zi a Recoltei. Acum cîțiva ani. Se sărbătorea la Slatina. După vizitarea citorva obiective agrozootehnice, tovarășul Nicolae Ceaușescu trecea în revistă frumoasa și bogată expoziție de produse agricole, expozite provenind din județul Olț și din alte cîteva județe limitrofe. La un moment dat s-a oprit în fața unui stand pe care erau așezate coșuri cu știuleți de porumb. Îi atrăsesă atenția, mi-am dat seama, un coș încărcat cu știuleți neobișnuit de mari, de lungi, de puternici, cu boabe proeminente, cum autorul acestor rînduri mărturisește că nu mai văzuse nicicînd pînă atunci. Secretarul general al partidului a luat un știulete de porumb din acel coș, l-a cîntărit admirativ din ochi și în mîin.

De unde este porumbul acesta? Cine este producătorul? — a întrebat tovarășul Nicolae Ceaușescu.

PICĂTURA DE CERNEALĂ

I-a răspuns tovarășul Nicolae Giosan, dînd numele unui C.A.P. din județul Olț.

— Au pămînt bun acolo? — a întrebat secretarul general al partidului.

— Nu — a venit răspunsul. Asta e interesant, că pămîntul gospodăriei e slab, sărăcăcios, bolovănos...

— O fi fost bine irigat, au vreo apă prin apropiere? — a întrebat atunci tovarășul Nicolae Ceaușescu.

— Nu au, din păcate, nici o apă! — a urmat, pe loc, răspunsul. Porumbul acesta este exclusiv rodul muncii foarte harnice a gospodărilor de acolo. Au muncit atît de bine pămîntul — slab — pe care-l au, încît au scos frumusețea asta de porumb.

(Și era un porumb care dăduse o recoltă de 15 000 sau 16 000 de kilograme boabe la hectar).

Ce a urmat?

L-am văzut pe secretarul general al partidului cumpănind, o clipă, cele auzite, după care a rostit unul dintre adevărurile întru totul memorabile pe care ni le deslușește tuturor cu un prilej sau altul.

— Vedeți — a spus tovarășul Nicolae Ceaușescu — și porumbul acesta ne dovedește că nu mai contează diferența dintre pămînturi, contează diferența dintre oameni!

Ce frumos spus și mai ales cît de profund, de real. Ce formulă de viață, de viață nouă, ce adevăr aplicabil printr-o simplă substituție — condiții cu oameni — atîtor sectoare din activitatea noastră socialistă-economică.

Ce lecție, mai actuală ca orîndă, din istoria muncii. — Și cînd te gîndești că nu puțini sînt cei care doresc (și cer) condiții și iar condiții (care presupun, de regulă, investiții sportive), uitînd că omul, oamenii, calitatea lor reprezintă prima și cea mai importantă condiție a progresului vieții noastre.

Marlus POPESCU

1922 60 DE ANI DE LA CREAREA 1982

UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Organizația revoluționară de tineret — permanent izvor de cadre al partidului

Apropiata aniversare a 60 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Communist prilejuește evocarea unui aspect deosebit de important din viața și activitatea organizației de tineret — faptul că ea a constituit, de-a lungul timpului, principalul izvor de cadre al partidului, o adevărată pînie de formare a luptătorilor revoluționari dăruiți cauzei socialismului în România. La școala organizației revoluționare de tineret s-au format și cîlit cei mai mulți dintre activiștii de frunte ai partidului deprinzînd calitățile bine cunoscute ale unui revoluționar communist — abnegația, elanul, perseverența, spiritul militant, hotărîrea de a se consacra luptei pentru înlăturarea rînduicilor sociale nedrepte, pentru crearea tuturor condițiilor ca omul să-și fie sie însuși stăpîn.

Un asemenea rol jucat de Uniunea Tineretului Communist își are o profundă justificare teoretică și practică: organizația revoluționară de tineret a fost dintotdeauna condusă și îndrumată de partidul communist, și-a deslășurat activitatea pe baza principiilor partidului, desigur în forme specifice, a urmărit și urmărește aceleași obiective ca și partidul: în mod firesc deci, ea a constituit și constituie și principala rezervă de cadre a partidului.

Etapa actuală, complexitatea sarcinilor construcției socialiste ridică exigențe deosebite și în munca de formare a cadrelor, conferă educării în spirit revoluționar și promovării tinerilor o importanță cu totul aparte.

În consens cu înnoirile profunde

intervenite, după Congresul al IX-lea, în viața partidului, în stilul și metodele sale de muncă, și activitatea de formare și promovare a cadrelor, a tineretului a cunoscut substanțiale perfecționări. Este perioada în care, sub îndrumarea nemijlocită a secretarului general al partidului, selecționarea și promovarea cadrelor au fost așezate pe baza respectării unor cerințe și

Gheorghe STOICA,
prim-secretar al Comitetului județean Vrancea al P.C.R.

principii riguroase, în deplin acord cu calitățile morale, politice și profesionale ale cadrelor, cu spiritul lor de răspundere și dăruire, o importanță deosebită acordîndu-se formării și promovării mai susținute a cadrelor din rîndul tineretului. „Trebuie să acordăm, sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, mai multă atenție îmbinării cadrelor cu experiență îndelungată cu cadrele tinere. Numai realizînd această îmbinare armonioasă în activitatea cadrelor, asigurînd o structură de vîrstă corespunzătoare, vom fi siguri că munca se va desfășura în condiții bune, că vom putea dispune de cadrele necesare pentru orice domeniu”. Pentru toți tinerii patriei, înseși viața și activitatea tovarășului Nicolae Ceaușescu, puse în slujba patriei și a partidului de-a lungul a aproape cincizeci de ani, caracterizate prin devotament neclintit față de

cauza clasei muncitoare și patriotism înflăcărat, prin curaj, dirigenție și abnegație, constituie un strălucit model de revoluționar communist, o impresiionantă și permanentă lecție moral-politică pentru propria lor conduită. În același timp, preocuparea sistematică a secretarului general al partidului în direcția educării în spirit communist a tinerii generații, interesul mereu viu, părintesc pe care îl poartă tinerii generații reprezintă o adevărată pildă pentru toți activiștii, pentru întregul nostru partid — cuvîntările roșite la congresele U.T.C., îndemnul și indicațiile adresate cu ocazia unor întîlniri cu activul U.T.C., cu tinerii, constituind laolaltă un amplu program de lucru ce orientează și stimulează permanent activitatea de formare, educare și promovare a tinerilor.

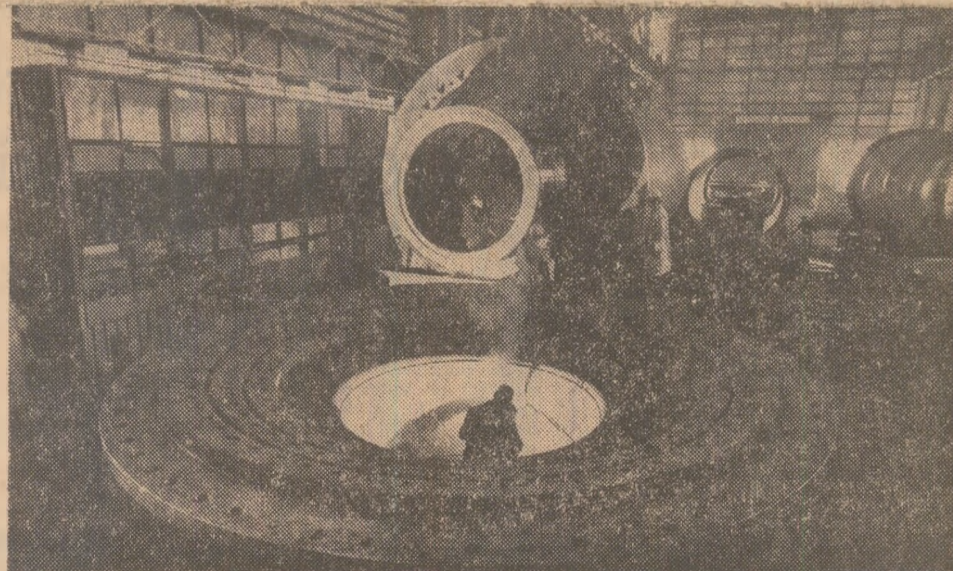
Desigur, promovarea tinerilor se integrează organic ansamblului de principii ce călăuzesc activitatea partidului în acest domeniu — anume, promovarea cu prioritate a cadrelor provenite din rîndul muncitorilor, promovarea femeilor potrivit capacității și contribuției lor la întreaga viață economică-socială, aplicarea cu perseverență în politica de cadre a principiului depline egalități în drepturi a tuturor cetățenilor, fără deosebire de naționalitate, etc. Importanța de subliniat este faptul că promovarea tinerilor trebuie concepută ca o verigă a unui proces mai amplu, acela de pregătire și formare a tinerilor, de dezvoltare la aceștia a unor calități revoluționare. În fond, decisiv pentru succesul întregii ac-

(Continuare în pag. a V-a)

MUNCA — ARGUMENTUL SUPREM AL TINEREȚII

Aspect de la Întreprinderea de aparate electrice de măsurat din Timișoara Foto: S. Cristian

O mare temă literară: SATUL ROMÂNESC

Marele nostru poet național Mihai Eminescu observă în cunoscuta „teorie a păturilor suprapuse” că singura clasă pozitivă, productivă a fost, de-a lungul multor veacuri, țărînimă. Această „teorie”, care a exercitat o influență profundă asupra dezvoltării gândirii sociale și politice, sociologice și literaturii române ulterioare, bazată pe o lucidă examinare a realităților istorice și contemporane ale României, sesiza faptul că, în toate marile momente ale existenței noastre, țărînimă a fost aceea care a păstrat ființa națională, limba și integritatea teritoriului, constituind continuității și a unității de neam, apărînd cu bratul și cu sîngele său independența țării. Nicolae Bălcescu și Mihail Kogălniceanu demontrează în studiile lor că epocile de glorie și de afirmare primară a poporului român au fost posibile datorită faptului că, apărîndu-și țara și urmîndu-și domitoriul, țărânul își apăra propriul avut, siguranța sa și a familiei sale.

Vastul program de renaștere politică și națională din prima jumătate a secolului trecut a avut deveni realitate datorită orientării oamenilor noștri de acțiune politică și culturală — I. Hellade-Rădulescu, N. Bălcescu, M. Kogălniceanu, Alecu Russo, V. Alecsandri, C. Negri, D. Bolintineanu ș.a. — spre valorile eterne ale poporului român: limbă, folclor, tradiții, înfrățire cu natura, iubire de țară și de strămoși — al căror depozitar permanent, în ciuda furtunilor istoriei, a fost țărînimă.

Dacă pe o mare întindere a secolului trecut simpatia literaturii față de țărînimă se manifestă la modul romantic, prin exaltarea unor virtuți menite să ducă la o regenerare multilaterală a țării noastre, în ultimele decenii ale veacului, după împlinirea marilor acte din istoria națională, această simpatie se completează cu o atitudine lucidă, realistă și

în așa fel încît, în 1907, cînd vor izbucni răcoalele oficialităților vremii, acordînd, fără să vrea, una dintre cele mai înalte aprecieri care s-au adus vreodată literaturii noastre, vor acuza pe marii scriitori ai timpului de a fi incitat prin operele lor ura țărănilor împotriva stăpînitorilor, de a fi fost „înstigatori răcoalelor”.

Între-adevăr, după 1880, atitudinile literaturii noastre devin din ce în ce mai radicale și axate pe probleme sociale concrete, urmărind reliefaarea cauzelor care măcinau energiile naționale. Orientarea spre existența materială și culturală a țărînimii, în fond, spre realitățile umane preponderante ale țării, reprezintă o caracteristică distinctă a activității spirituale a epocii, desti, aneori, alături de atitudini mai mature și lucide, își fac loc și unele judecăți utopice, o supralicitare a reformelor „venite de sus” și a credinței că armonia socială ar putea fi reînscălată prin promulgarea de legi drepte, prin promovarea altruismului și a sentimentelor datoriei pe care păturile culate o au față de propășirea prin cultură a maselor populare. Unele note paseliste, viziunile idilice și patriarhale, prezente cîteodată în aceste scrieri, au ca sursă pînă în urmă o societate socială în lumina a sărăcății morale și a dragostei de frumos a oamenilor simpli. „Sămănătorismul”, „Poranalsmul”, mișcări alite de blamare de unii prin leacuterea lor din contextul social-istoric dat, mis-

AI. HANȚA

virulent critică, prin care strălucit reprezentanți ai scriiturii române au atras atenția asupra stării de inapoiere materială și spirituală în care trăia populația rurală, „talpa țării”. Este epoca în care una dintre primele publicații de orientare socialistă decida în programul său că va face „totul pentru socialism și pentru țărânul român”, cînd Alecsandri, cel care închinase ode eroismului țărănilor, devenea soldat în războiul din 1877/1878, scria pamfletul vizionar „Plugul blestemat”, iar G. Cosbuc, impresionat de răcoalele din 1880, lansa incendiarul manifest „Noi vrem pămînt!”. Asemenea atitudini de înaltă tinută civică vor deveni din ce în ce mai numeroase după 1900, datorită, printre alții, lui N. Iorga și C. Stere, G. Ibrăilescu, P. Poni, B. Bujor, G. Cosbuc, Al. Vlahuță, Octavian Goga, „Sămănătorul” și „Vieții românești”.

(Continuare în pag. a IV-a)

